

οὐδέτερον ἔπειθεν, ὡς περ κ' ἐν Βατραχίοις ποιεῖ λέγων. οὐκοῦν ἔπειθε μερακὺ λιλια τραγωδίας ποιουῦντα. Ως ἐκίνας ἀδελφός.] πῶ Καναχῶ ὁ Μακαρέυς. τὸ ὅ αλεξίκακε δὲ μετὰ ἀναπεφάνῳ. σημεῖται ὅτι Ἐυριπίδου Αἰόλον ἐκεῖ γὰρ ἄδελφός γαμοῦσιν ἀδελφοῖς. ὅτι Ἡρακλῆος ὅ τὸ αλεξίκακε, γέγραπται ὅ δὲ δράμα Εὐεπίδου Αἰόλος λεγόμενον. ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν

Α παιῖδα Αἰόλου φεῖροντα Καναχῶ πῶ ἀδελφῶ ἔπειθε. ἢ δὲ πῶ Αἰθιωαίοις ἔξει γαμῶντα ἐν πατέρων ἀδελφός, εἰς αὐτῶν τοῦ ἀδελφῆματος προσέθηκε πῶ ὁμομητείαν. εἶτα εὐφυῶς ἐχρημάσεν ἐπαγῶν τὸν αλεξίκακον. τουτέστιν. ἄποτρόπαμε ἔω τὰ δεινὰ ἀπεργῶν. ἴδον γὰρ Ἡρακλέους τὸ ὀπίθετον. Εξοράτω.] κρούω αὐτόν. λοιδορῶ, πληθῶ πολλοῖς κακοῖς.

Αἰδοῦνός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ, πινούσης,
 Εἰ μὲν γε βρυῦ εἴωης, ἐγὼ γοῖς ἀπείν ἐπέχον,
 Μαιμαῖ δ' ἀπῆσαντο ἥκόν σοι φέρον ἀπῆσαν,
 Κακῆ δ' ἀπὸ οὐκ ἐφθης φράσαι, κὰρ γὰρ λαβῶν διεσάξε
 Εξέφερον ἀπὸ κ' ἀποχόμω σε. σὺ δὲ με νυῦ ἀπῆσαν
 Βοῶντα, καὶ κεκαρῶ δ' ὅ, πινούσης
 Χεζήπων, οὐκ ἔτλης
 Εξω γ' ἐνεγκεῖν, ὡ μισαρέ,
 Οὐραξέ μ', ἀλλ' ἀποπινούμεν αὐτὸ ποῖνα κακῶν.

Et cum tu adhuc balbutires, quidnam velles, videbam:
 B Nam si bryn diceres: ego aduertens potum exhibebam:
 Si mammam posceres, ego panem curriculo afferbam:
 Priusquam diceres cacari, ego te acceptuam efferbam,
 Et ante me tenebam. Nunc tu me iugulas vicissim.
 C Et clamitantem, quod nimis Cacaturirem, me foras Efferre non siuisti, homo Impure: sed dum iugulor, feci isthic memet cacare.

Σχόλια. Τραυλίζοντος.] ψελλίζοντος καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαλουῦτος.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Εἰ μὲν γε βρυῦ] δικῶς τινὲς λέγουσιν ἐβρυῦ, ἀλλὰ βρυῦ καὶ λεπτέον, καὶ γραπτόν, καὶ πῶ τῆς παθῶν λαλουῦτων μίμησιν, ἃ τὸ πίνειν δὲ τὸ φωνῆς βρυῦ σημαίνει. τὸ γὰρ χαλεπώτατον αὐτῶς προφέρειν.

Σχόλια. Πείν ἐπέχον.] ἢ μόνον ἐπέχω τὸ καλύπτω. ἀλλὰ καὶ τὸ δίδωμι. Μαιμαῖαν.] ἀσημος φωνὴ τῆς παιδίων λαλουῦτων.
 D ΒΙΣΕΤΥΣ. Οὐκ ἂν ἐφθης φράσαι] σημεῖον καλῶς ἐφθάνω φράσαι, καὶ φθάνω φράσαις σαυωνύμως λέγεσθαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἠ.

CHORVS.

Χο. Οἴμαί γε τῆς νεωτέρον τὰς καρδίας Πηδῶν, ὅ, πινούσης.
 Εἰ γὰρ ποιῶντα γ' ὀδῶν ὄξειρ γαστρίῳ,
 Λαλῶν ἀναπέισθ,
 Τὸ δέρμα τῆς γεραμτέρον λάβοιμυ ἀπ,
 Ἀλλ' ἔδ' ἐρεβίνθου.
 Σὸν ἔργον ὡ καινῶν κινήτα καὶ μοχλοῦτα,
 Πειθῶ πῶ ζητεῖν, ὅπως δόξης λέγῃν δίκαια.

E Credo ego adolescentum exilire pectora, Quidnam puer isthic Dicturus sit, nam si fando persuaserit, Ut, quae ipse patrauit, Alij agant: ita tenuem senum cutem, ut cicercis Non est, capiemus. (gitasti, Tuum ergo est, qui nouas rationes tecum exco- Persuasionem exquirere, ut videare iusta fari.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Τὰς καρδίας πηδῶν] τουτέστιν ὀπίσθω προσδοκῶν, καὶ ἀναμυῖν.
 Σχόλια. Λάβοιμυ ἀπ.] ἔτως ἀφανισθῆσεται πλη-

γὰς ὡς νομῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ δέρματος ἐρεβίνθου λαπλότερον αὐτοὺς ἔχειν.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Φειδῶ πιδῆς δὲ πλειόνων ὀφισικῶς δέξει περῶται τοὺς γονεῖς ὑπὸ τῆς ἡῶν δικῶς τύπλεδω, καὶ πρὸς τούτοις τῆ μητρὶ πληγὰς ἀπειλεῖ.

Αὐτῶν Στρεψιάδης κινήτης, καὶ ἐρεβίνθους ἀποδοιμῆτας ἔως Νεφέλας, ἔως Σοκράτους ὀφισίματα, τὸ παῖδα τὸ Σοκράτους οἰκίαν ἐμπιπράναι κελεύει.

Φει. Ως ἴδῳ καινῶς πρῶτα καὶ δεξιῶς ὀμιλεῖν,
 Καὶ τῆς καδεσῶτων νόμων ἑσφρονοῖν δωάδα.
 Εγὼ γὰρ ὅτι μὲν ἰπτικῆ μόνη τὸν νοεῦ φροσεῖχον,
 Οὐδ' ἀπτεῖ εἰπῶν ῥήμαθ' οἷός τ' ἔω, πείν ἔξαμαρτεῖν.
 Νυῦ δ' ἐπειδὴ μ' ἔποσι τέτων ἔπαυσεν αὐτὸς,

P H. Quam suauē, nouis & praeclaris rebus aliquem studere.
 G Et constitutas leges posse domi contemtim habere.
 Nam demens ego, cum ad equestrem duntaxat rem animum applicarem, (preceps Tria verba non potui profarier, ut non lingua Impingeret: at nunc, postquam hic à re equestri me remouit.